

Ps 103, 1-2 – oudjaar 2022
Votum en groet; Ps 103: 1, 5; gebed; lezen Ps 103; preek; LB 103c; gebed; gelbel met LB 342; collecte; WK 351: 1, 2; zegen; Ps 103: 8, 9
Bergschenhoek 31.12.2022

Dia Het is er allemaal niet beter op geworden in 2022. We hoopten op meer lucht na de jaren met corona. Maar net uit corona, meteen die oorlog in Oekraïne. Spanning in de wereld stijgt, machtsverhoudingen verschuiven. De zeespiegel stijgt, de poolkappen smelten, de gevolgen van klimaatverandering worden steeds meer gevoeld en onderkend. In eigen land de stikstofcrisis en de heftige boerenprotesten. Schrijnende beelden uit Ter Apel van asielzoekers die buiten moeten slapen. Op persoonlijk vlak werden mensen hard geraakt door inflatie en torenhoge energieprijzen. Armoede neemt toe. Bedrijven vallen om. Mensen verliezen zekerheid van werk en inkomen.

Het is er allemaal niet beter op geworden in 2022. Ik had vanavond kunnen kiezen voor een tekst met de strekking: God, ontferm u. Een gebed uit de diepte of zo. Maar ik koos voor een tekst met nogal veel uitbundigheid: *Prijs de Heer mijn ziel, prijs met alles wat in mij is zijn heilige naam*. Als het laatste woord in het jaar 2022. Mensen, prijs Hem. Applaus voor God. Om zijn goedheid, zijn trouw, de weldaden die Hij jou en mij laat voelen. Zo samen het jaar afsluiten: Prijs de Heer, mijn ziel.

Tel je zegeningen **dia**

Tel je zegeningen, tel ze één voor één, tel ze alle, en vergeet er geen, en ge ziet Gods liefde dan door alles heen. Zo gaat een lied van Johannes de Heer. Ik ben geen fan van Johannes de Heer. Niet zo mijn smaak. Maar ik kwam erachter dat Johannes de Heer de tekst en de melodie eigenlijk overnam van een al bestaand Engels lied: Count your blessings, count them one by one. Op You Tube vond ik uitvoeringen die best mooi klonken.

Tel je zegeningen. Het is een veel gebruikte uitdrukking. Tel je zegeningen en niet je problemen. Richt je op het positieve. Kijk niet naar het negatieve. Ik hou ook niet zo van deze uitdrukking. Klinkt een beetje goedkoop. Always look on the bright side of life. In het bedrijfsleven zeggen ze: Vier je overwinningen. Het kan misplaatst zijn. Moet je dan alle problemen en ellende vergeten?

Maar toch, zo gek is het niet. Psalm 103 stelt aan jou en mij een soort vraag: Kun jij midden in dat gekke, woelige, misschien moeilijke leven weldaden van God zien? Kun jij het goede dat Hij geeft opmerken en dankbaar ontvangen? Wij mensen zijn wel eens vergeetachtig. Vaak zien we vooral heel goed wat er tekort schiet, wat er mis gaat. De mooie dingen sneeuwen onder wat moeilijk is. Wat problemen geeft, vangt onze aandacht, houdt ons bezig, bepaalt hoe wij ons voelen. Dat haalt ook de krant en het nieuws.

Prijs de Heer, mijn ziel, en vergeet niet één van zijn weldaden, zegt David in deze psalm. Kijk eens goed rond in je leven. Merk de zegeningen op die je van God ontvangt. Tel ze één voor één. Alsof je ze bijhoudt in een schrift. Dat gaat misschien niet vanzelf. Ook bij David ging het niet vanzelf. Hij moest zich ertoe zetten. Hij gaat als het ware in gesprek met zichzelf, met zijn eigen ziel. Prijs de Heer, mijn ziel. Ik wil het doen. Ik ga ze zoeken en benoemen, die weldaden van God. En ik ga God erom prijzen.

Misschien iets om te doen vanavond, voordat het nieuwe jaar losbarst. Tussen de oliebollen en de bubbels door. Een moment nemen. Jezelf of samen de vraag stellen: Waar heb ik ze gezien, zegeningen van God, weldaden die Hij aan mij heeft bewezen?

Onder ons zijn eeuwige armen dia

Ik las eens het verhaal van een Engelse zendeling, Alan Gardiner. Op een van zijn reizen leed hij schipbreuk. Hij kwam vast te zitten op een onbewoond eiland en hem en de bemanningsleden wachtte de dood. Ze stierven allemaal, een voor een, ook Alan Gardiner. Toen hij werd gevonden lag naast hem zijn dagboek. De laatste woorden die hij had geschreven waren: 'Ik ben overweldigd door de goedheid van God'.

Door alles heen Gods goedheid zien. Zelfs oog in oog met de dood. Niet zo makkelijk. Misschien zit jij hier ook wel en heb je niet zoveel om God te prijzen. God prijzen? Lukt me nu niet zo. Daarvoor is er teveel gebeurd.

Psalm 103 lijkt misschien wel over die ervaringen heen te walsen. Maar als je goed leest: juist niet. David benoemt juist zijn eigen kwetsbaarheid, zijn mislukkingen en falen, zijn nietigheid. Hij heeft geworsteld met ziekte, met zonde. Hij heeft aan den lijve ervaren: hoe nietig zijn wij mensen, zo feilbaar, onze dagen zijn als gras.

Maar toch: David wil naar God kijken. Hij is er toch maar. Hij geneest van ziekte. Hij redt onze levens van het graf. Hij kroont je met trouw en liefde. Hij blaast die zonden van mij weg. Hij ontfermt zich als een vader over mijn nietige leven. Als je wil, is er ook een hele boel goedheid van God te zien.

Het was er toch maar: fel verdriet, verdriet, pijn, maar ook goede dagen, liefde, nabijheid van anderen. Het was er toch maar: bereidheid in onze gepolariseerde samenleving om Oekraïense vluchtelingen op te vangen en mensen die kopje onder gingen in de zorgen te helpen. Het was er toch maar: excuses voor het slavernijverleden, boeren en regering die weer om de tafel gingen. Een jaar van oorlog en geweld was het, maar ook met medische doorbraken en nog nooit zo weinig kindersterfte. Het was er toch maar: mensen die weer komen naar de kerk, gemeenteleven dat weer gaat lopen. Ze waren er: kerkdiensten en avondmaalsvieringen, waarin God ons zijn wegen bekendmaakte en wij te horen kregen dat Hij onze zonden van ons verwijderd zo ver het westen is van het oosten.

Als je goed kijkt, dan is er veel goedheid van God te zien. Makkelijk kijken we er overheen. Wij kunnen Gods weldaden vergeten. Maar God vergeet ons niet. Onder ons zijn eeuwige armen.

Trouw zal Hij blijven **dia**

Het trof mij hoe je Psalm 103 naadloos kunt heen leggen over onze wereld van vandaag. Psalm 103 erkent volmondig: wij mensen zijn fragiel en onbetekenend, wij falen persoonlijk en met z'n allen. En we werden in 2022 met de neus op de feiten gedrukt: wij redden het niet, wij komen er zelf niet uit.

Ja, zo is het. Maar boven dat alles uit is er de koepel van Gods trouw. Zoals de hoge hemel de aarde overspant. Gods trouw. Zo'n prachtig woord is dat in het Hebreeuws, met zo'n diepte erin. Verbondsliefde, zo zou je het kunnen noemen. De liefde van God die zich op ons mensen vastlegt. Goedheid die altijd meer is dan zijn toorn en

zijn woede. Goedertierenheid – dat stond er vroeger. Goedheid die voortduurt en nooit meer ophoudt.

Goed voor mensjes die zo onbetekenend zijn en tegelijk zo brutaal. Goed voor een wereld die helemaal buiten Hem om haar gang gaat. Wij met onze kromme leventjes – God vouwt er zijn handen omheen. Hij houdt het vast met eeuwige liefde. *De HEER is trouw aan wie Hem vrezen van eeuwigheid tot eeuwigheid.* En niet alleen jij en ik, onze levens. *Als koning heerst Hij over alles*, zegt David. Hij vouwt ook zijn handen heen om dat bolletje in de ruimte waar wij onze oorlogen uitvechten. God kan alles, maar wat Hij niet kan: zijn wereld opgeven, zijn schepselen aan hun lot overlaten.

Lieve mensen, het is het belangrijkste dat je over God moet weten. Hoe het ook is, een wereld in de fik, jouw leven in de poeier – God blijft trouw. In goede en slechte dagen, voor eeuwig en altijd. In Jezus heeft dat vaste vorm gekregen. We vierden zijn geboorte. Zichtbaar is geworden: God is trouw. Tot op het bot. Tot in de dood. Trouw aan deze wereld, aan jou, aan mij, aan ons samen.

En daarom, laat dat het laatste zijn dat we dit jaar gaan doen. Gaan staan onder die koepel van Gods trouw en zeggen: *prijs de Heer mijn ziel, prijs, mijn hart, zijn heilige naam, prijs de Heer mijn ziel en vergeet niet één van zijn weldaden.*

Tel je zegeningen **dia**

Ik zei al: van Johannes de Heer ben ik geen fan. Maar die woorden van dat lied, die zijn echt wel mooi. Die mogen klinken: *Tel je zegeningen, tel ze één voor één, tel ze, tel ze alle, en vergeet er geen. Tel ze, tel ze alle, noem ze één voor één, en je ziet Gods liefde dan door alles heen.*

Amen